

مقبره الشعراى تبريز

مقبره الشعراى تبريز در خيابان ثقه الاسلام و در ضلع شمالي بقعه سيد حمزه واقع است. بناي يابود زيبايي با تاسيسات توريستي به نام مقبره الشعراى تبريز در اين محل ايجاد گرديده كه آرامگاه يكي از بزرگترين شاعران معاصر كشورمان (شهريار) در اين محل قرار دارد. در ماخذ و منابع، از مقبره الشعراى تبريز تا قبل از قرن هشتم نامى برده نشده و قديمى ترين تذکره فارسى، يعنى لباب الالباب محمد عوفى كه ظاهرا در سنه 618 تاليف شده و شرح حال شاعران قرن ششم مانند خاقانى و ظهير را كه در مقبره الشعرا دفن شده اند، نگاشته است، نامى از مقبره الشعرا نبرده و از اين روى، قديمى ترين كتابى كه نام مقبره الشعراى سرخاب را به صراحت دارد "نزه القلوب" حمدلله مستوفى است كه در سال 740 هـ. ق تاليف شده است.

نميرى شهريار از شعر شيرين روان گفتن
كه از آب بقا جوئيد عمر جاودانى را
(شهريار)

مقبره الشعراى تبريز قبلا با نام هاى حظيره الشعرا، حظيره القضاة و قبرستان سرخاب، معروف و مشهور بوده اما متاسفانه گذشت روزگاران و مهم تر از آن حوادث طبيعى چون سيل و زلزله، شكل ظاهرى آن را از بين برده و اثرى از قبور اين بزرگان بر جاى نمانده است. ليكن در شهريور ماه 1350 هجرى شمسى طرح ياد بود مقبره الشعرا طراحى شده و به تدريج ساخته شد كه همكنون اين مجموعه فرهنگى پذيراي ميهمانان و گردشگران مى باشد. در بازديد گروه انوبانينى اين مكان يكي از بهترين نقاط براى استقرار سايت اطلاع رسانى جامع آذربايجان تشخيص داده شده كه با مسئولين مربوط نيز گفتگو شد كه اميد است با راه اندازى آن گردشگرى منطقه توسعه يافته و پشتيبانى هاى از توريستهاى خارجى و گردشگران علاقه مند كشورمان صورت پذيرد.

معروفترين آرميدگان مقبره الشعرا به شرح زير مى باشند:

اسدى طوسى، قطران تبريزى، مجيرالدين بيلقانى، خاقانى شيروانى، ظهيرالدين فارابى، شاپور نيشاپورى، شمس الدين سجاسى، ذوالفقار شروانى، همام تبريزى، مانى شيرازى، شكيبى تبريزى و سيد محمد حسين شهريار.

